ΣΙΡΙΒΟΛΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)

ΜΥΤΙΛΗΝΗ 11 Μαρτίου 1932

ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 12

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΚΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

Bon jour, φίλοι διπλωμάτες
τῆς δραχμῆς μας στυλοβάτες!
Σᾶς συστήνω το Μαρῆ
ποὺ πολὺ θὰ τό χαρῆ
ἄν τοῦ δόσετε παρόδες.
Ἄν ξέρατε τὶ μπελάδες
ἔχει στὸ κεφάλι του!

Μάβρο εἶνε τό χάλι του...
Ἄν δὲ δόστε στὴν Ἑλλάδα,
τὴν ἰσχνὴ τὴν ἀγελάδα,
κάποια προκαταβολὴ
νὰ τὸ ξέρετε καημένοι
τραπεζίτες παινεμένοι:
Εὔκολα ὁ Ρωμιὸς θυμώνει.
Θὰ τὸ ρίξει τό κανόνι
καὶ θὰ λυπηθῶ πολὺ
δίχως ὅμως καὶ νὰ φταίγω.
Μῆνες εἶνε ποὺ σᾶς λέγω
πὼς δὲν ἔχουμε ψιλὴ
καὶ πὼς τὴ χρυσὴ της βάση
ἡ δραχμὴ μας θὰ τὴ χάση
γιατὶ πάει τὸ κάλυμμα.

Κάτι γιὰ συνάλειμμα
δόστε μας, ὅσα καὶ νᾶνε.
Κάτι βέβαια νὰ φᾶνε
πρέπει πιὰ κ' οἱ «ἡμέτεροι».
Ἄν μείνουν οὐδέτεροι
στὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα
στὸ χρυσο μας τὸν αἰῶνα
θέτουνε γιὰ πάντα τέλος!
Σᾶς τὸ λέγει ὁ Βενιζέλος
ποὖνε φίλος σας πιστὸς
καὶ μεταπολεμικῶς
μὰ καὶ προπολεμικῶς;
κι' ἀπ' ἀνέκαθεν γνωστός.

Τὸ Μαρῆ καλὰ νὰ δῆτε
γλυκὰ λόγια νὰ τοῦ πῆτε.
Μὴ τὸν ἀπελπίσετε
καὶ μοῦ τον γυρίσετε
δίχως προκαταβολή!
Εἶνε ἀράθυμος πολὺ
καὶ σεκλέτια δὲ σηκώνει.
Ἴσαμε νὰ πῆτε φί,
διπλωμάτες μου σοφοί,
σᾶς τὸ ρίχνει τὸ κανόνι.

Μὴ μοῦ πῆτε νὰ τὸν φέρω
τάχα στὸ φιλότιμο,
γιατὶ, μάτια μου, τὸν ξέρω
γὼ τὸν ἀφιλότιμο!
Σὰ γαϊδοῦρι πεισματώνει
σὰν κοπρόσκυλο δαγκώνει
καὶ τὸν τρέμουνε ἐδῶ ὅλοι
σὰν τὸν πάρουνε οἱ διαόλοι.

Νὰ σᾶς πῇ ὁ Παπανδρέου
τὶ τραβᾶ ἀπὸ τὸ στόμα του
αὐτὸς καὶ τὸ κόμμα του.

Μὰ καὶ νὰ τὸν μεταπείσω
ἔστω νὰ παραιτηθοῦμε
καὶ στὴν ἄκρα νὰ σταθοῦμε
δὲ μετρᾶτε καὶ τὰ πίσω!
Ποιοὶ θἄρτουν στὰ πράμματα;
Οἱ ἀντίπαλοι ἑνωμένοι!
Καὶ θὰ δῆτε θάματα
ἔτσι ποὺ εἶνε πεινασμένοι...
Τὸ καλὸ σας ἐγὼ θέλω.
Μὴ μὲ πῆτε Βενιζέλο
ἄν θὰ πάρετε πεντάρα
ἀπ' τὴ Σάρα καὶ τὴ Μάρα
σὰν ἀρχίσει ἡ φαγωμάρα.

Καλοπιάστε τὸ Μαρῆ
ποὺ σᾶς τὸν κουβάλησα
μὲς στὰ κρύα ὥς τὸ Paris.
Εἶπα καὶ ἐλάλησα...
Εὔχομε καλὸ τὸ τέλος
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΧΟΡΕΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

ΜΙΑ ΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΜΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κατὰ συμβουλὴν τοῦ ἰατροῦ

Ἄγγλος πεδιλγὸς, παραθερίζων εἰς τὴν Νίκαιαν πρὸς θεραπείαν, ἐγκατέλειψε ταύτην εὐθὺς μόλις προσηρτήθη εἰς τὴν Γαλλίαν λέγων ὅτι οἱ ἰατροί του τὸν διέταξαν νὰ ἀναπνέει Ἰταλικὸν καὶ οὐχὶ Γαλλικὸν ἀέρα.

***

Τέκνα καὶ Δήμιοι

Ὁ αὐτοκράτωρ Λουδοβίκος ὁ Εὐσεβὴς ἢ Εὐήθης ἀποθνήσκων χωρὶς νὰ συμφιλιωθεῖ μὲ τοὺς υἱούς του παρέδωκε τὴν ἄχελον ψυχήν του λέγων: «Συγχωρῶ τοὺς υἱούς μου ὡς συγχωρεῖ καὶ ὁ κατάδικος τοὺς δημίους του».

Ο ΓΛΥΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

Μιὰ ὥρα τώρα ποὺ κάθονται ἀπέναντι ἀλλήλων, σιωπηλοί, μελαγχολικοί, σκοτεινοὶ καὶ οἱ δύο.

Ἐκεῖνος σαράντα ἐτῶν ἄνθρωπος· παχύς, δυσκίνητος μὲ τὴν κοιλίαν προεξέχουσαν, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς νυσταγμένους, τεμπελης, ξαπλωμένος σὲ ἕνα ἀπαλὸ καναπὲ καὶ μὲ ἕνα τσιγάρο στὸ στόμα, καπνίζει διαρκῶς σὰν φουγάρο βαποριοῦ.

Ἐκείνη, μικροῦλα, ὠμορφοκαμωμένη, μὲ μάτια μαῦρα, ὅλο ζωὴ καὶ φωτιά, μὲ στηθάκι λαξευμένο, μὲ χείλη κόκκινα, δροσερή, τρυφερή, κάτι τι αἰθέριον, ἀσύλληπτον, ἀγγελικόν.

Καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ γίνεται τώρα ἕνα ὁλόκληρο ἔτος ἀπιράλακτη κάθε βράδυ.

Ἀλλὰ ἀπόψε ἐκείνη ἔχει χάσει τὴν ὑπομονήν. Δὲν ἠμπορεῖ πιὰ ν' ἀντιστεῖ εἰς τὸν πειρασμόν, ὁ ὁποῖος ἐξογκώνει τὰ στήθη της καὶ κάμνει τὴν καρδιά της νὰ πάλλει βιαιότερα.

Σηκώνεται καὶ τὸν πλησιάζει σιγὰ - σιγὰ τὸν ἀναίσθητον σύζυγον. Τὸν περιβάλλει μὲ τὰ χυτὰ μπράτσα της, τὸν φιλεῖ δίς καὶ τρὶς καὶ τέλος μὲ φωνίτσα σιγαλή, γεμάτη παράπονο τοῦ λέγει:

Καημένε Κώστα.... Ἕνα χρόνο τώρα, ποὺ ἔχω ν' ἀκούσω ἕνα γλυκὸ λόγο ἀπὸ τὸ στόμα σου.

Κ' ἐκεῖνος ἀπαθής, ψυχρός, πάντοτε ἀμείλικτος, ἐκπέμπων ἐκ τοῦ στόματος του παχεῖαν τολύπην καπνοῦ, τῆς λέγει:

— Ζάχαρι...

Ο ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΟΣ

Ὁ περιώνυμος ζωολόγος βαρῶνος Βόρνος συγχέων τὰ ὀνόματα καὶ τὰ σχήματα τῶν καθολικῶν καλογήρων ἐδοκίμασε νὰ κατατάξει αὐτοὺς ἐκ τῶν κυριωτέρων γνωρισμάτων κατὰ γένη καὶ εἴδη κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Λιννναίου πρὸς τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτά. Εἰς τὴν περίεργον ταύτην Μοναχολογίαν καὶ εἰς τὴν λέξιν Βενεδικτῖνος, εὑρίσκομεν τὸν ἐξῆς ἐπιστημονικὸν ὁρισμὸν τοῦ εἴδους τούτου τῶν ρασοφόρων. «Πρόσωπον ἀγένειον, κρανίον κεκαρμένον, πόδες σανδαλοφόροι· φέρει ἔνδυμα μακρόν, μέλαν, ποδῆρες καὶ μανδύαν καταπίπτοντα μέχρι πτερνῶν.. κρώζει τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας καὶ μεσούσης τῆς νυκτὸς διὰ φωνῆς βραγχώδους.. Παμφαγεῖ, πίνει καὶ νηστεύει σπανίως.»

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » 250
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ » 2
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Η ΜΑΡΙΓΟΥΛΑ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Ἡ Μαριγοῦλα ἀπὸ τὸ Ἀκράσι κατέβηκε μὲ τὸν ἀρραβωνιαστικό της στὴν Μυτιλήνη.

Μεγάλο εἶχε κέφι νὰ δεῖ τὴν πρωτεύουσα, γιὰ τὴ· ὁποία τόσο ἀξιοθαύμαστα πράμματα τῆς ἔλεγεν ἡ Σικουρροῦλα ἡ γειτόνισσά της, ποὺ χρόνια ἔκανε δοῦλα σ' ἕνα μεγάλο σπίτι στὴ Μυτιλήνη...

Ἦλθε λοιπὸν ἡ Μαριγοῦλα καὶ τὸ πρῶτο πρᾶμμα ποὺ θέλησε νὰ δεῖ ἦταν ὁ «κουνηματογράφος».

Ὅταν μπῆκε μέσα στὸ «Πάνθεο» κι' εἶδε τὰ ἠλεκτρικὰ νὰ καῖνε καὶ τὸ μεγάλο ἄσπρο πανὶ ἁπλωμένο στὴ σκηνή, στάθηκε σὰν ἀπολιθωμένη ὥρα πολλὴ ὁλόρθη, μιὰ κυττάζοντας τὸ πανὶ καὶ μιὰ τὰ ἠλεκτρικὰ λαμπάκια.

Ὅπως ὅμως σιεκότανε ὁλόρθη, κάποιος ἀπὸ πίσω ἄρχισε νὰ μουρμουρίζει, πρᾶμμα ποὺ ἀντελήφθηκε ὁ ἀρραβωνιαστικός της καὶ τῆς εἶπε νὰ καθήσει.

— Ἀμ' γιατὶ νὰ κάτσου; Ρώτησε ἡ Μαριγοῦλα. Ἰγὼ θὰ στέκουμι οὐλόρι' γιὰ νὰ τὰ βλέπου οὖλα.

— Κάτσε, τῆς εἶπε πάλι ὁ ἀρραβωνιαστικός της σέρνοντάς την ἀπ' τὸ φουστάνι.

— Ἐν εἶμι κουρασμέν' γιὰ νὰ κάτσου, ξανᾶπε ἡ Μαριγοῦλα.

Τέλος πάντων μὲ τὰ πολλὰ ὁ ἀρραβωνιαστικός της, τὴν ἔβανε νὰ καθήσει.

Ὕστερα ἀπὸ χαμμιὰ δεκαριὰ λεπτά, κτύπησε τὸ κουδοῦνι ποὺ ἀναγγέλλει τὴν ἔναρξη τῆς ταινίας.

Ἡ Μαριγοῦλα ξαφνίστηκε, θυμήθηκε τὸ χωριό της καὶ φώναξε:

— Γι' ἄκσι κ'δουνέλια. Γίδια πιρνοῦν μαθὲς πίσου ἀπ' τοὺ σιντόν' τσὶ δὲ φαίνουντι;

Ὁ ἀρραβωνιαστικὸς κοκκίνησε ξηροκατάπιε, μὰ τί μπορροῦσε νὰ κάνει;

Τέλος ξαφνικὰ σβήσανε τὰ φῶτα καὶ τὸ βαθὺ σκοτάδι ἁπλώθηκε μέσα στὴ σάλα.

Ταὐτοχρόνως ὅμως μιὰ σπαρακτικὴ φωνὴ τράνταξε ὅλο τὸ θέατρο, κ' ἕνα πρᾶγμα βαρὺ ἀκούστηκε νὰ πέφτει χάμου.

Ἦταν ἡ Μαριγοῦλα, ποὺ τόσο φοβήθηκε μὲ τὸ σβήσιμο τὸ ξαφνικὸ τῶν ἠλεκτρικῶν, ὥστε πάτησε τὶς φωνὲς καὶ βάζοντάς το στὰ πόδια γιὰ νὰ φύγει, μπερδέφτηκε στὰ καθίσματα καὶ ξαπλώθηκε χάμου.

Ὁ ἀρραβωνιαστικός της, καταντροπιασμένος τὴν σήκωσε, καὶ σὰν αὔριο πρωΐ-πρωΐ τραβῆξε καὶ πῆγε στὸ χωριό του. Ὅταν τώρα τύχη καὶ μιλοῦν γιὰ κινηματογράφο, ἡ Μαριγοῦλα λέγει.

— Ἡ κουνηματογράφος; Ἀμ' τσείνου σβύνιν τσ' λάμπις τσὶ δὲ βλέπ'ς κίπουτα. Μόνου ποὺ μπιρδεύειν τὰ πόδια σ' τσὶ πέφκς κάτου. Τσὶ σὰ δὲν ἔχ'ς ἀρραβουνιαστκὸ νὰ σὶ σ'κόσ' θᾶσι ξαπλουμέν' ἴσαμι νὰ φέξ!...

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

ΔΥΣΤΥΧΑ

Μὲ ἑτὴν κιθάρα

Τὰ μάτια τὴν καρδιὰ ρωτοῦν:
— Καρδιά, γιατὶ ἔχεις λύπη;
— Στραβὰ εἶστε καὶ δὲν βλέπετε
πὼς τὸ παλτὸ μοῦ λείπει;

ΤΡΙΒΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Προσωπίς-ίδος (ἡ), μάσκα, μουτσούνα. Τοιαύτην ἐφόρουν ἄλλοτε οἱ ἄνθρωποι ὅταν ἤθελαν νὰ γίνουν μασκαράδες. Κατὰ τοὺς νεωτέρους ὅμως χρόνους ἡ χρῆσις τῆς προσωπίδος ἐκρίθη ἐντελῶς περιττὴ δαπάνη.

Ὄνος (ὁ), εἶδος ζώου, ἔχοντος μεγάλην συγγένειαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ μεγάλην ὁμοιότητα πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Δι' ὃ καὶ ὁ ἄνθρωπος συγκρίνεται συχνὰ πρὸς τὸ ὑπομονητικὸν ὑποζύγιον. (Παράβαλ.) Γαϊδουρινὸ γινάνι. Γαϊδουρινὴ ὑπομονή. Σὰ γάϊδαρος μὲ τὴ σέλα, γαϊδουρινὸ ἀφτί, γαϊδουρινὸ κεφάλι κτλ.

Χοροεσπερίς (ἡ) Δημοσία χορευτικὴ συγκέντρωσις. Εἰς τὰς τοιαύτας συγκεντρώσεις κατὰ τοὺς καλοὺς χρόνους οἱ ἄνθρωποι ἔπινον, ἔτρωγον καὶ ἐχόρευον. Αἱ χοροεσπερίδες ἐλάμβανον χώραν κυρίως κατὰ τὰς Ἀπόκρεω. Οἱ παλαιότεροι συμπολῖται ἐνθυμοῦνται ἀκόμη χοροεσπερίδας, ὅπου οἱ ἄνθρωποι εἶχαν κέφι, ἔκαμαν χαρτοπόλεμον καὶ κόρτε καὶ τὴν πρωΐαν ἔτρωγον πατσᾶν πρὶν μεταβοῦν εἰς τὰς οἰκίας των.

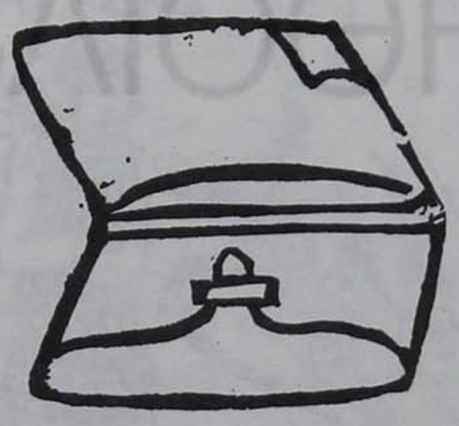

Τὸ ἀνωτέρω εἰκονιζόμενον ἀντικείμενον ἦτο ἐν χρήσει ὅταν οἱ ἄνθρωποι εἶχον χρήματα.

Σ' ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

Τὸ ξέρω ποῦσαι φρόνιμη
μοῦ τῶπε κ' ἡ νενέ σου
πῶς πόρτα καὶ παράθυρο
δὲ γνώρισες ποτέ σου.

Γι' αὐτὸ τὸ βράδυ, σούρουπα,
μὲς στὸ στενὸ δρομάκι
νὰ γλυκοπεριμένεις με
γιὰ νὰ σὲ δῶ λιγάκι.

ΠΕΡΙ ΧΘΙΡΩΝ

Δὲν ὑπάρχει χειρότερο πρᾶμα ἀπ' τὸ νὰ μὴν ἔχει κανεὶς λεφτὰ νὰ ἀγοράσει ἕνα χοιρίδιον καλῆς ράτσας, ὅπως εἶνε τὰ γουρουνόπουλα τῆς Πρατήγου. Εὐτυχῶς ὁ κ. Πέρρος, πλάι στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἔλυσε τὸ πρόβλημα δι' ἀνταλλαγῆς χοιριδίων μὲ ὁμολογίας. Ἀνταλλάσει δύογουρουνόπουλα 2—4 ὀκάδων ἢ ζῶα ἄνω τῶν 8 ὀκάδων μὲ μιὰ ὁμολογία β' ἐκδόσεως. Ὁμολογουμένως ἡ λύσις εἶνε ἀρίστη ἢ τουλάχιστον ἡ μὴ χείρων.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς ἰατρὸν θρησκόληπτον

Πιστεύεις εἰς ἀνάστασιν
νεκρῶν; Ἀλλοίμονό σου,
ἂν σηκωθοῦν ὅλοι αὐτοὶ
ποὺ πῆρες στὸ λαιμό σου!

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

= Ξεψύχησαν κι' οἱ ἀποκρηές.

— Δυὸ μέρες ἀπομένουνε πιά.

— Μὰ κεῖνο ἡ καλὴ ἡ μέρα φαίνεται ἀπ' τὸ πρωΐ.

— Ὅ,τι ἔγινε σ' ὅλη τὴν περίοδο θὰ γίνει καὶ τοῦτο τὸ Σαββατοκύριακο.

Ὅταν λείπουνε τὰ λεφτά, δὲ γίνεται γλέντι.

Ἂς ἐλπίσουμε τοῦ χρόνου νὰναι καλλίτερα τὰ πράματα.

— Γιὰ νὰ γλεντίσουμε σὰν ἄλλοτε.

— Πρὸς τὸ παρόν ἂς παρηγορούμεθα μὲ τὴν ἰδέα πώς ἔχουμε μπροστά μας μεγάλη σαρακοστή.

— Αὐτὲς τὶς μέρες νηστεύανε καὶ στὰ καλὰ τὰ χρόνια.

— Τί σὰ νηστέψουμε καὶ μεῖς;

= Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» κατήντησε θρησκόληπτος.

— Σὰ γεροντοκόρη.

— Ἢ μᾶλλον σὰν τὴν Κάστρου.

— Ἐχνᾶ ὅμως μιὰ σοφὴ λαϊκὴ παροιμία.

— Τὸ πολὺ τὸ «Κύριε ἐλέησον» τὸ βαρυέται κι' ὁ παπᾶς.

— Ἐκτὸς ἐὰν οἱ ἐπίτροποι θεωροῦνται ἀξιόλογη κομματικὴ δύναμη.

= Πρὶν διαλυθεῖ ἀκόμα ἡ Βουλὴ ἔκλεισαν κιόλας οἱ συνδυασμοὶ τῶν διαφόρων παρατάξεων.

— Στὸν Παπανδ, εἰκὸ συνδυασμὸ μένει ἐκκρεμὴς μόνον τοῦ πρόσφυγος ἡ θέσις.

— Στοὺς νέους συνδυασμοὺς μετέχουν καὶ μερικοὶ νέοι ἄνδρες.

Εἶνε τὸ νέον αἷμα ποὺ μεταγγίζεται εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου.

— Στὸ ἐρχόμενο φύλλο ὁ «Τρίβολος» θὰ ἀνακοινώσει τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων.

— Δὲν εἶνε νωρίς.

— Πρέπει νὰ προκάνει νὰ δημοσιέψει καὶ τὶς βιογραφίες καὶ τὰ προγράμματα τοῦ καθενός.

— Καὶ εἶνε τόσοι πολλοί, οἱ ζητοῦντες μισθὸν ἄνευ ἐργασίας!

= Τὴν Καθαρὴ Δευτέρα θὰ βγεῖ ἡ πατροπαράδοτη Γκαμήλα τοῦ Κανταρέλη

— Εἰδοποιοῦνται οἱ συμπολῖται νὰ λάβουν τὰ μέτρα τους.

— Ἡ Γκαμήλα εἶνε λυσσασμένη ἀπὸ τὴν πεῖνα.

— Ἔτσι λέγει ὁ καλόκαρδος ντεβετζῆς.

ΤΡΙΒΟΛΕΤΟΣ

Συνταγὲς τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου

Βήχας. Ἐὰν πάσχετε ἀπὸ βῆχα παρακαλέσετε τὴν πεθερά σας νὰ σᾶς τὸν κόψει.

Δερματικά.— Ἂν ὁ μὴ γένοιτο πάθετε ἀπὸ δερματικὸ νόσημα ὁ κ. Γ. Βαρελτζίδης ἔχει εὐτυχῶς τὴν κλινική του κοντὰ τὸν Ἅγιον Θεράποντα.

Ἀϋπνία.— Ἐὰν ὑποφέρετε ἀπὸ ἀϋπνία, ἂν μὲν εἶσθε παντρεμένος κοιμηθῆτε σὲ χωριστὸ κρεββάτι. Ἂν εἶσθε λέφτερος ἐφαρμόσατε ἀντίθετον θεραπείαν. Ἐλείψει δὲ φαρμάκου ἐνδείκνυται ψυχρολουσία.

Δοντόπονος.— Ἐὰν πονέσει τὸ δόντι σας τρέξετε χωρὶς ἀναβολὴ στὸ διπλωματοῦχο ὀδοντίατρο κ. Γ. Ι. Καψῆ ἔναντι τοῦ Παρθεναγωγείου παρὰ τὸν Ἅγιον Συμεὼν καὶ θὰ γίνετε καλὰ ἀμέσως.

Βραδυγλωσσία: Ἡ Βραδυγλωσσία θεραπεύεται ἀσφαλῶς ἐὰν ἐπαναλάβετε τετράκις καὶ ταχέως καθ' ἑκάστην ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα τὸ κάτωθι φάρμακον:

«Δόμου, κυρὰ Κοῦλα κουλουράκια»

Ὁ Γυμνάσιος

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ ΤΡΙΒΟΛΙΑΖΩΝ

ΑΠΟ - ΡΕΩ

Φίλτατος καὶ ἀγαπητικὸς κύριος εἰς Γιοβανάκην εἶπεν:

— Ἀπόκρεω τελειώνουν ἅπας δὲ ἐπιστημονικὸς κόσμος μέγα διαπορεῖ ὅτι ἀξιότιμος κύριος Γιοβανάκης, οὐδόλως ἐτίμησε πάλους.

Εἰς ἀνωτέρω κύριον εἶπον παροιμιακῶς:

Ἔτμι σατατζάγιζ γιόκσα ἴτμι κυβατζάγιζ τζάνιμ; Ὡς νὰ λέγωμεν, ὑποθετέον ἔστω ὅτι κρεωπωλεῖονέχομεν καὶ κρέας πωλῶμεν, ἐνῷ σκύλλοι ζητοῦν νὰ ἁφαρπάσουν κρέας.

Ἀγοραστὰς θέλομεν θὰ κυττάξωμεν ἢ σκύλλους θέλομεν θὰ διώξωμεν;

Μπουνοὺν μιανιασοὶ ὦ, νὰ λέγωμεν ἀνωτέρω παροιμίας νόημα εἰς προκειμένην περίπτωσιν εὐαρμόστως προσάγεται.

Θέλω θὰ εἴπω ὅτι θέσις ἡμῶν τραγικὴ εἶνε, ἀξιοθρήνιστος εἶνε, μποκτὰν μπὸκ εἶνε ἄ...

Σισὺ ματέ, ὡς νὰ λέγωμεν τῶν πραγμάτων οὕτως ἔχων μὲ ποῖον τακάτιον εἰς πάλους θὰ ὑπάγωμεν μπέ, πῶς θέλομεν θὰ ὁδηγήσωμεν κυρίας καὶ δεσποινίδας εἰς πουφὲν τζεμπιμιζτὲ ὀν παρὰ μπιλὲ γιόκσα, δηλονότι τῶν ἡμετέρων θυλακίων μὴ ἐχόντων δεκάραν;

Ἐφετεινὰς ἀποκρέω, σίτς τα καπάτ, ὡς νὰ λέγωμεν βρωμισιέας οὖπας περικάλυψον.

Μάρτιος εἰς τρίτον του σχεδὸν διέρρευσε ἀμά, τσιρότο μπιλὲ ἀπὸ ἐπιτημονικόν μας φαρμακεῖον οὐδεὶς ἠγόρασεν ἐρχάμντουλα!

Βαμβάκιον μόνον πωλεῖται— πρὸς βεντούζας, πρὸς ἄλλην χρῆσιν; κὶμ μπιλίρ!—ἀμὰ μὲ ἔσοδα βάμβακος, πουφὲς δὲν ἀντικρύζεται τζάνιμ...

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

§ Τὰ κράτη διαιροῦνται εἰς Νομοὺς ἐπαρχίας, δήμους καὶ κοινότητας, πρὸς εὐκολίαν τῶν εἰσπρακτόρων.

§ Οἱ Νεοέλληνες πρῶτοι ἐξεῦρον τὸν τρόπον τοῦ κατασκευάζειν ἀρχαῖα χειρόγραφα πρὸς πώλησιν εἰς τοὺς ἀρχαιοφίλους.

§ Ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος ἰσχυριζόμενος ὅτι τὸ κρῦον ψυχραίνει τὸν ἔρωτα ἠπατᾶτο, ἀφοῦ τὸν χειμῶνα αἱ σχέσεις τῶν ἀνδρογύνων συσφίγγονται.

§ Οἱ διδάσκαλοι τοῦ παλαιοῦ καιροῦ ἦσαν ἰσχνοὶ διότι ἐτρέφοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ ρίζας γραμματικῆς. Τὴν αὐτὴν σωματικὴν διάπλασιν εἶχον καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν μαθηματικῶν διότι ἐτρέφοντο μὲ τετραγωνικὰς ρίζας.

*** Αἱ παρθένοι τῆς ἐποχῆς μας βάφουν τὰ μάγουλά των ἐλλείψει χρώματος αἰδοῦς.**

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΑΡΟΔΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
(Προσφυγικὸς Συνοικισμὸς)

SAVOIR VIVRE

ΧΟΡΟΙ

Σήμερον διακόπτομεν τὸ κεφάλαιον τοῦ φαγητοῦ διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ δημοσίων χορῶν δεδομένου ὅτι πολλαὶ καὶ πολλοὶ πιθανὸν νὰ ἔχουν ἀπορίας τινὰς ὡς πρὸς τὴν συμπεριφορὰν των κατὰ τὸν αὐριανὸν χορὸν τῆς Νίκης.

Ὅταν κυρία τις παρουσιάζεται εἰς τὸν χορὸν ἄνευ κυρίου συνοδοῦ, εἷς μόνον ἐκ τῶν κυρίων τῆς ὑποδοχῆς καὶ ὄχι ὅλοι, τῇ προσφέρει τὸν βραχίονά του καὶ τὴν συνοδεύει μέχρι τῆς κυρίας αἰθούσης.

Ὅταν κυρία συνοδεύει τὴν θυγατέρα της, ὁ τῆς ὑποδοχῆς κύριος, ὅσον καὶ ἂν ὀρέγεται τῆς θυγατρὸς, εἰς τὴν μητέρα προσφέρει τὸν βραχίονα, τῆς θυγατρὸς ἀκολουθούσης. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν κύριον τῆς ὑποδοχῆς νὰ κυττάζει ὄπισθέν του.

Ἂν προσέλθῃ εἰς τὸν χορὸν κυρία ἀπρεποῦς διαγωγῆς ἢ συμπεριφορᾶς, οἱ κύριοι τῆς ὑποδοχῆς δὲν δεικνύουν μεγαλειόφρονα προθυμίαν δεξιώσεως. Τὸ τοιοῦτον θὰ ἦτο μεγάλη προσβολὴ κατὰ τῶν κυριῶν καλῆς διαγωγῆς καὶ θὰ τὰς ἔκαμε νὰ ζηλεύσουν.

Ἐπίσης αἱ καλοανατεθραμμέναι κυρίαι δὲν χρεμάζουν τὰ μοῦτρα των πρὸς τὴν παρείσακτον, ὡς ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ μολυνθῶμεν ἀπὸ τὰ ἀμφίβολά της ἤθη! Οὔτε καὶ προσβλέπουσιν αὐτὴν μὲ ἄγρια βλέμματα. Ἀποφεύγουν ἁπλῶς νὰ ἔλθουν εἰς συνομιλίαν μετ' αὐτῆς καὶ ἀπαντῶσι ψυχρῶς εἰς τὰς τυχὸν ὑπ' αὐτῆς ἀπευθυνομένας ἐρωτήσεις, ἀφίνουσαι εἰς τοὺς ἄνδρας τὰς περιποιήσεις πρὸς τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον.

Ἐὰν ὑπάρχει κυλικεῖον ἐπὶ πληρωμῇ, ὁ χορευτὴς ἐρωτᾷ μὲν τὰς κυρίας του ἂν ἐπιθυμοῦν νὰ ταῖς προσφέρῃ τι, ἀλλ' εὐθὺς ἀμέσως στρέφει τεχνιέντως τὴν ὁμιλίαν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, διὰ νὰ καταστήσει τὴν παραγγελίαν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνώδυνον, ἂν δὲν κατορθώσῃ νὰ τὴν ματαιώσῃ.

Βαρονέσκη ΣΤΑΦ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Ἰγὼ κυρέ μ σ' ἀγόρασα
τ'σ ἔδουκα τοὺν παρά μου
γιὰ νὰ σὶ βάζου ἀνέσκιλλη
νὰ κάνου τὴ δουλε.ά μου.

(Μὰ τοὺ κατάπνὰρ τ' λημοῦς
ἐν αἶν' ἔφτου π' δάζι ἰ νοῦς.)

Λύσις: Σκάφη.

(Συλλογὴ Στρ. Μυριβήλη)

Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΝΘΕΡΑΣ

Ἐνώθηκαν τὰ μισαρὰ
δίχως φιλιά, χωρὶς χαρὰ
καὶ γέννησαν τὴν πεθερά.

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Προὺς τοὺν κύριου Βινιζέλου
ἐσυμβουλὲς ἁ τ' δόσου θέλου.
Γλέπου μπόρις τοῦ κυκλῶνι
τέρατα τσ' ἀντικυκλῶνι
στοὺν οὐρίζουντα· γιὰ τάφτου
μὶ τοὺ ὑπόμνημα ποὺ τ' γράφτου
λέγου νὰ τοὺν βουγηθήσου
τσὶ νὰ τοὺν καθουδηγήσου.
Μπέλκιμ(1) ἅμα τ' ἀνιγνώσ'
βάλι ξτιανὸς κουματέλι γνώσι.
Δόσι ἀφτὶ Μπάρμπα Λιφτὲρ:
Ὄγιους κάνι οὔλα π' τὰ ξέρ,
ὄγιους ἐν ἀκοῦ τὶ τ' λέγιν
οἱ φτωχοὶ π' πουνιοῦν τσὶ κλαίγιν
μόνου ἀκού τ's αὐλουκουλάτσ'
πῶχιν τοὺ νιρὸ στ' αὐλάτσ'
τ's ἰντιμότατ' ντὲ τσὶ τ's κλέφτις
τ's μπαγαμπόντδις, τ's μὼρ τσὶ [τ's ψέφτις
ποὺ γλιντοῦν τσὶ τρῶν τσὶ πίνιν
τσὶ παρᾶ γιὰ μᾶς ἑ δίνιν.
Ἔφτους, γμπάρι—σὰν καλὴ ὥρα
γιναίκα μ' τώρα γ' ἡ Θουδώρα—
ἑ μπουρεῖ, ὄξου θὰ πέσ'.
Πρέπ ἁ ξέρς μόνα(2) μ' ἀρέσ'
πάντα ἁ μλῶ λόγια σ'ταρένια
τσὶ ν' ἀκούγου λόγια ἀλιχνένια(3)
Σύκου λέγου του τοὺ σ'ύκου
τσὶ τὴ σκάφ λέγουτην σκὰφ·
πρὸβατου ἑ λέγου τοὺ λύκου
μήδι γάδαρου τοὺ λὰφ.
Τοὺ λοιπὸν, Μπαρμπαλιφτὲρ
ναὶ μὲν ἄλλι φουρὰ ξιφτὲρ(4)
ἢ: (6)γιὰ τὰ ἰξουτιρικὰ
τ,' ἔ.ωνις δυὸ-τρεῖς πιλέμ(6)
τσὶ' μιγάλουσις τοὺ Κράτους·
ὅμους στὰ ἰσουτιρικὰ
γκμπάρι, ἑ μπαίνις σὶ καλὲμ.
Εἴκουσ' χρόνια εἶχις τράτους(7)
ἁ τὰ βάλις οὔλα σὶ τάξ'.
Τσ'ι τ'ν Ἑλλάδα βάζου μπάξ'(8)
μπόργις ἁ τὴν πήγις(9) Ἰβρὼπ
τσὶ τ's παλιουέλλὴνι οὔλοι ἀθρὼπ.
Ἔκανίς του; Ὄχι. Γιατί;
Θὰ στοὺ πῶ γὼ τοὺ γιατί:
Ἔγις(10) ἕνα μιγάλου κσοὺρ
γῆ ἑ θέλις γῆ ἐν τὰ καταφέρνις
σ'υνεργάτις νὰ διαλέξ
μοὺ ὄπ' εἶνι μιὰν ὕπουπτ' μοὺρ
—Γιάννι τὴν λέγιν, Κώστα, Ἀλέξ—
μὲς στ Βουλὴ πᾶς τσὶ τὴν φέρνις.
Τσ' ὑπουργοὶ τὰ καταφρόνια
κάνις, τσ' ἄδκα πιρνοῦν τὰ χρόνια.
Ἄλλι φουρὰ ποὺ ἦς φτουχὸς
λέγαμι: χουρὶς παράδις
ἐν ἰμπόργις μουναχὸς
δίχους φίλι, ἀρχόντ, τσ'λαράδις.
Νὰ πῶγις γρόσ'ια μιλιγούνια
τώρα! Τὶ τὰ θέλις τὰ γρούνια,
τ's κλέφτις, τ's ψέφτις, τ's μασκα- [ράδις,
τσὶ τ's σμαζώνις πάλι κουντάς!
Ἑ τ's ζγάφτς(12) μιὰν κλουτσιά, [ἑ τ's γκντᾶς
μιὰ γιὰ πάντα ἴσ'α πέρα
νὶ ξικαθαρίγις τοὺ Κόμμα,
μπάγι δοῦμι μιὰν ἄσπρ μέρα!
Τὶ τ's ἔγις τσὶ τ's προυσνᾶς ἀκόμα;
Σὰν εἶνι ἔδιετς τὶ παντρέφτσ'ις;
«Οὐκ ἀνδρος σοφοῦ, Λιφτὲρ
δὶς ἐξαμαρτεῖν». Ναὶ ζέρ!(14)
Τσὶ γιὰ τ'ν ἴδια τ'ν ἁμαρτίγια
ξέρου τσ' ἄλλι μιὰν παροιμίγια:
«Γιὰ μικρὸς μικρὸς παντρέψου
γιὰ μικρὸς καλουγηρέψου».

Ἄγι διῶξιτς! Τὶ φουβᾶσι;
Πὲμ ντέ: Τί; Ἐξὸν πλιὰ νᾶσι
ἕνα τοὺ ὅμοιου τσ'ὶ σ'ύ,
σάνκιμ(15) «κώλους τσ'ὶ βρατσ'ὶ».
Ἔγις τσ'ὶ πιο μεγάλου κσούρ.
Ἰγιὼ ἀτσῆς σὰν τοὺ γαδοὺρ
εἶσι τσ'ὶ νὰ μὶ ζιμπαθίγις·
Οὔλου θμώνις τσ'ὶ φουβιοίγις
Μὰ ὄγιους κάτι(16) στοὺ τιμόνι
ἐν εἶνι σουστὸ νὰ θμώνι.
Μπρὸς λουγιάζι τσ'ὶ διατάζι
τσ'ὶ τ's ἀνάξι τ's νάφτις σ's ἀλλάζι
πρὶν ξιτονίσ ν ἀπ' τοὺ λιμάνι.
Ξέριτου ἔφτου ἀπ' τοὺ Μαμάνι.(17)
Μὴ στραβουμουτσνιάγις, Λιφτὲρ!
Κόκκαλου ἤβρι τοὺ μαχαίρ.
Νταγιαναμαντι. Ἑ μπουροῦμι!
τ'ν πεῖνα πλιὰ δὲ τ'ν νταγιαντοῦμι·
Νὲ ψουμὶ ἔχουμι νὲ σ'τὰρ
τσ' ὄπ' ἤνταν κανὲ χουρτὰρ
π' δὲν τοὺ τρῶν ωηδ' οἱ γαδὰρ
φάγαμίντου μεῖς γι ἀθρώπ·
Μάϊνα πλιὰ ὅμους, γμπάρι. Στόπ.
Μὲς σὶ μιὰ τιτραϊτίγια
εἴπις ἀγνώρστ θὰ γινοῦμι.
Τσ' ἀπὶ τότι π' τοῦπις πνοῦμι.
Πνοῦμι! Δὲν εἶνι ἁμαρτίγια;
Πλήσαμι τὰ πράματά μας,(18)
πᾶν τὰ λάδια, τὰ καπνά μας,
λυώμαστι, (19) χουρὶς βρατσ'ὶ
νὲ καφὲς πλιά, νὲ ρατσ'ί.
Τσ' ἄλλουν ἕνα θέλου ἁ σ' πῶ.
Τοὺ τσ'ιφάλιμ χρόνια σπῶ
τὶ τ's θέλις τσ' ἔγις ἔγιουσις χαλιάδις
ὑπαλλήλι χαραμουφάδις!(20)
Τὶ τ's θέλις ἔγιτουσ' ζαπτιγιέδις
γαλουνάδις, στρατιῶτδις
γραμματ'τσ'οὶ τ'σ 'Ισκαριῶτδις
Φαρισαῖοι τσ'οὶ χαφιέδις!
Μὲς τ'ν Ἰβρὼπ τόσ' θεουμπαῖχτις
γιινικουτοὶ(21) τσ'ὶ χαρτουπαῖχτις
διπλουμάτδις τσ' ἀργουμίστ,
τὶ τ's θέλις τσ' ἑ τ's ἀλλάγις τὴν [πίστ;
Ἔφτοι εἶνι ποὺ τρῶν τοὺ βιό μας!
Ἔφτοι εἶνι π' μᾶς φέραν τ'ν κρίσ'!
Πνοῦμι μεῖς μὲς στοὺ χουριό μας
τσ' ἔφτοι ἀγκρίζιν στοὺ Παρίσ'.
Ἔγιτιτοια ἔγιτιτοια εἶνι π' κάνις
τσ'ὶ κουντέβγις ἁ μᾶς πιθάνις.
Μόλατα τσ'ὶ πῆτσ'ις λάθ'
ποὺ μᾶς φέραν κβάρα πάθ'.
Γι οὐ λαὸς ἀπ' τ' φτώχια χάθτσ'ι.
τσ'ὶ γιαφτὸ, γμπάρι, σὶ σ'χάθτσ'ι.
Τώρα θὰ σκουλάγις τ' Βουλὴ
τσ'ὶ θὰ κάνις ἄλλι ἰκλουγή.
Θὰ γυρέψ' πάλι ἄλλα χρόνια
γιὰ νὰ κάνις οὔλι τ's κοῦτσ' ἀηδόνια
Παναγιὰ καλὰ ἀς σὶ κάνι.
Χιριτῶσι οὐ ΤΙΝΙΣ τ' ΜΑΜΑΝΙ

ΛΕΞΙΔΟΓΙΟ: 1. Ἴσως. 2. Ἐμένα. 3. Ἀληθινά. 4. Ἀσύγκριτος 5. Ἤσουνα. 6. Πολέμους. 7. Προθεσμία, καιρὸ, εὐκαιρία. 8. Στοίχημα. 9. Νὰ τὴν κάνεις. 10. Ἔχεις. 11. Ἤ, ἤ. 12. Δὲν τοὺς χτυπᾶς. 13. Μήπως. 14. Ναὶ βέβαια. 15. Τάχα. 16. Κάθεται. 17. Τὸ ἐπίθετο τοῦ Τίνι. 18 Τὰ κτήματά μας. 19. Γυρίζουμε. 20. Ποὺ τρῶνε χαράμι. 21. Γυνεκωτοί.

ΣΟΦΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

«Ὅπου φτώχια καὶ γκρίνια»
Ἑλλάς.

«Τσ' λᾶ τ' ἀβγό, ἀλλοὶ στ' ἀβγό.»
Ἑλλ. Λαός

«Τοὺ καλὸ τ' ἀπὶδ τοῦ γρούνι τοῦ τρῶ.»
Οἰκονομ. Ἐξορία

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

— Καὶ γὼ δὲν ξέρω πῶς κρατήθηκα καὶ δὲ διέταξα τὸν ὑπηρέτη μου νὰ τὸν γκρεμίσει ἀπὸ τὶς σκάλες.

— Καὶ ὅμως ἔπρεπε. Τοῦ ἄξιζε.

— Ἔχεις δίκιο. Ἀλλὰ!.. δὲν ἔχω ὑπηρέτη.

***

— Δέν ντράπηκες, γέρος ἄνθρωπος, νὰ γυρνᾶς ὡς τὴν αὐγὴ μὲ τὴ μουσικὴ στὰ σοκάκια;

— Δὲν ἔχεις ἀκουστὰ βρὲ γυναῖκα, πὼς ἡ μουσικὴ ἐξημερώνει τὸν ἄνθρωπο;

— Ἔ, καί;

— Λοιπὸν ξημερώθηκα καὶ γώ.

***

(Μπαίνουν καὶ καθίζουν δυὸ φίλοι στὸ καφενεῖο)

Γκαρσὸν. — Τὶ παίρνουν οἱ κύριοι;

Α' πελάτης. — Ὅτι πάρει ὁ κύριος.

Γκαρσὸν. — Σεῖς κύριε;

Β' πελάτης. — Το ἴδιο καὶ γώ. Ἐμένα νὰ μοῦ φέρεις κ' ἕνα ποτήρι νερὸ μαζύ.

Α' πελάτης. — Ἀ! Καὶ γώ θέλω νερὸ μαζύ.

ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ἡ Ἐσθήρ. — Μπορεῖς Ἐλισσάβετ, νὰ μοῦ δανείσεις μιὰ ὀκὰ ἀλεῦρι.

Ἐλισσάβετ. — Ὄχι.

Ἐσθὴρ. — Γιατί; Δὲν ἔχεις;

Ἐλισσάβετ. — Ἔχω ἀλλὰ δέν ἔχω ζυγαριά.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΒΛΑΚΕΙΑ

— Ν' ἀνοίγες τὸ πακέτο σου μπροστὰ σὲ φίλους ποὺ κόψανε τὸ τσιγάρο.

— Νὰ διαβάζεις ἐφημερίδες.

— Νὰ αὐτοκτονῆς.

— Νὰ παίζεις χαρτιὰ μὲ κορίτσια καὶ νὰ κερδίζεις στὴν ἀγάπη.

— Νὰ κάνεις πλατωνικὸν ἔρωτα μὲ ἀχῆρες.

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Ὁ ποιητὴς ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ λέγει τὴν ἀλήθειαν ἄνω κάτω».

Βενιζέλος

***

«Ἕνα ποτηράκι ρακὶ εἶνε προτιμώτερο ἀπὸ μιὰ καντήλα νερό».

Θανάσης

***

«Θὰ ἤθελα νὰ εἶχανε ὅλοι οἱ γαμπροὶ ἕνα κεφάλι γιὰ νὰ τὸ κόψω».

Κάστρου

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Μαθητὴς, φοιτῶν τακτικώτατα τρὶς τῆς ἡμέρας εἰς τὸν Ταρλᾶν, δηλ. πρωΐαν, ἀπόγευμα καὶ ἑσπέρας, καὶ διαμένων ἐκεῖ ὅλας τὰς ὥρας τῆς σχολῆς, κοιμώμενος δὲ κατάκοπος εὐθὺς μετὰ τὸ δεῖπνον τί πρέπει νὰ κάμει διὰ νὰ εὑρίσκει καιρὸν πρὸς μελέτην;

(Εἰς τὸν λύτην θὰ δοθεῖ μία μπάλα φοὺτ μπώλ.)

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀποκρηάτικος ἀπολογισμός

Μεθαύριον ἀρχίζει τὸ «Κύριε τῶν Δυνάμεων μὲ... θυμὸν κλπ.» Δηλαδὴ οἱ ἀποκρηὲς ἐπέρασαν. Ἂς κάμωμεν λοιπὸν μίαν σύντομον ἀνασκόπησιν τῆς χορευτικῆς καὶ μασκαράδικης κινήσεως τῆς περιόδου.

Ἀπὸ τοὺς χοροὺς ποὺ ἐδόθηκαν τὸ ρεκὸρ τῆς ἐπιτυχίας εἶχεν ὁ παιδικὸς χορός. Τὰ παιδάκια, μὴ ἔχοντα σχέσεις οὔτε μὲ βερεσαιζῆδες, οὔτε μὲ τράπεζες, οὔτε μὲ οἰκονομικὰς ἐφορίας καὶ μὴ καταδιωκόμενα ἀπὸ διαφόρους ἐφιάλτας ὡς εἶνε οἱ μπακάληδες, οἱ ψωμάδες, οἱ ραφτάδες, οἱ παπουτσῆδες κλπ. ἐχόρεψαν καὶ ἐγέλασαν ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν γονέων καὶ συγγενῶν των, οἵτινες κινοῦντες τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους μὲ ἀνεστενάγματα. «Ἄμες ποκ' ἤμες». Εἰς τοῦτο οἱ παῖδες διὰ νὰ παρηγορήσουν τοὺς γονεῖς των ἀπήντων μὲ ἀφέλεια καὶ εἰς παρεφθαρμένην Σπαρτιατικὴν διάλεκτον. «Ἄμες δὲ χεσόμεθα», δηλαδὴ καὶ μεῖς θὰ καταντήσουμε σὰν ἐσᾶς.

Ἐκ τῶν ἄλλων χορῶν ἀπέτυχεν ὁ χορὸς τῶν δημοσιογράφων καὶ ἐπέτυχεν ὁ χορὸς τῶν Δημοσίων τῶν ὑπαλλήλων. Τόσον ἡ ἀποτυχία τοῦ πρώτου ὅσον καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ δευτέρου εἶνε εὐεξήγητοι. Οἱ δημοσιογράφοι δὲν εἶνε συνηθισμένοι εἰς ἐπιτυχίας καὶ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ζωῆς της. Ἀφ' ἑτέρου οἱ ὑπάλληλοι δὲν ἔχουν κανένα λόγον νὰ μὴ γλεντίσουν καὶ νὰ μὴ χορέψουν δεδομένου ὅτι καὶ μετὰ τὴν περικοπὴν τῶν μισθῶν των, ὁ μήνας τὶς ἔχει τριάντα ἢ τριανταμία τὸ πολύ, ὁ διάολος δὲ νὰ σκάσει θὰ εὕρουν κάθε πρωῒ κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλόν των τοὐλάχιστον ἕνα ἑκατοντάδραχμον, διὰ νὰ ἀποστείλουν πρὸς τὴν συμβίαν των ὡς δῶρον γεμάτο τὸ ἐπιούσιον ζεμπίλι.

Ἀπὸ ἀπόψεως κινήσεως μασκαράδων εἰς τας ὁδοὺς οὐδὲν ἀξιοσημείωτον πλὴν ἑνὸς ἢ δύο διευθυντῶν τραπεζῶν, μερικῶν πολιτευομένων, δύο ἢ τριῶν ἐργολάβων καὶ τινων ἐφοριακῶν ὑπαλλήλων.

Αἱ πιστώσεις

Δὲν εἶνε μόνον αἱ Τράπεζαι ποὺ κατήργησαν τὰς πιστώσεις. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποχωρητήρια τοῦ Κήπου Διότι καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς ἔδωνε. χ.... βερεσέ. Προχθὲς ἐθεάθη πρὸ τῆς θυρίδος τοῦ ταμείου τῶν Μυροπωλείων τοῦ κήπου ἕνας χαμάλης μὲ τὰ βραχιὰ στὸ χέρι, ζαλοπατῶν καὶ ἱκετεύων μὲ συνεσπασμένα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του νὰ τοῦ κάνει κι' αὐτὴ τὴ φορὴ πίστωση. Ἀλλ' ὁ μυρεψὸς ἀσυγκίνητος ἐκραύγαζε:

— Δὲν μπορῶ... Ἔκοψα τοὺς βερεσέδες. Μοῦ χρωστᾶς ἕξη χ..... Παρατυχὼν φιλάνθρωπος συμπολίτης ἐπλήρωσε τὸ χρέος ἀπαλλάξας οὕτω τὸν πτωχὸν χαμάλην τῆς δυσκολωτάτης θέσεως.

ΕΞΕΛΙΞΙΣ

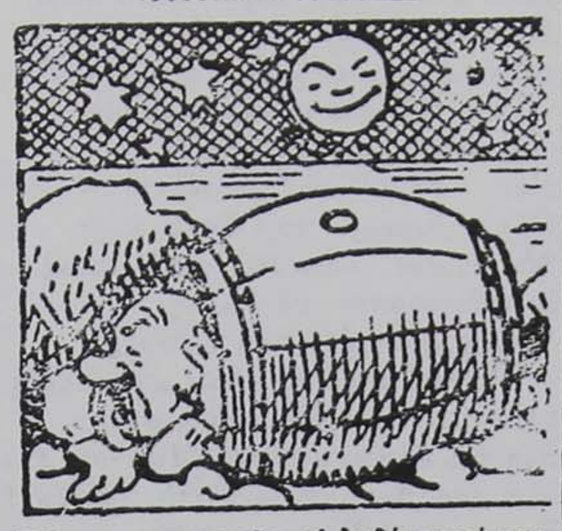

Πῶς χρησιμοποιοῦν οἱ λαδέμποροι μας τὰ λαδοβάρελά των ἐξ αἰτίας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

ΚΑΛΛΟΝΗ ΑΛΑ ΜΙΣΣ

Λαμβάνετε τὰ μαλλιὰ τοῦ κ. Μ. Ράλη καὶ τὰ ὀντουλάρετε εἰς τὰ γρανάζια τῆς Φαγάνας.

Προσθέτετε τὸ μέτωπον τοῦ κ. Γκράβαλη σιδερωμένο μὲ ὀδοστρωτῆρα. Λαμβάνετε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ κ. Παπαγεωργίου καὶ τὰς ὀφρεῖς τοῦ κ. Τάκη Ζερμπίνη. Ἐπικολλᾶτε τὰ ὦτα τοῦ κ. Δ. Βερναρδάκη. Προσθέτετε τὸν πολυτελῆ μύστακα τοῦ κ. Φρυδάκη καὶ τὸ περίσσευμα τῶν χειλέων τῶν κ. κ. Μυριβήλη καὶ Ἐλ. Ξένου ὡς καὶ τὸν πώγωνα τοῦ κ. Α. Φοῦσκα κεκοσμημένον διὰ τοῦ πώγωνος τοῦ κ. Αλ. Καμπᾶ. Ἐπίσης προσθέτετε τὰς παρειὰς τῶν κ. κ. Ἀργ. Κατζούνου καὶ Ζτ. Παπανικόλαου καὶ τὸν σβέρκον τοῦ κ. Δημοσθ. Κατσάνη. Ρίπτετε τὰ ἀνωτέρω εἰς μίαν χύτραν καὶ ἀνακατέβετε. ἀφοῦ προσθέσετε τὰς ρίνας τῶν κ. κ. Μιχ. Πασματζόγλου καὶ Ἀθ. Μητρέλια καθὼς καὶ τοὺς ὀδόντας τοῦ κ. Θ. Βιτούλια. Οὕτω σχηματίζετε τὸ πρόσωπον.

Παίρνετε κατόπιν τὸ σῶμα τοῦ κ. Ἠλ. Βενέζη τὰς χεῖρας τοῦ κ. Σ. Γαβαλᾶ καὶ τοὺς πόδας τοῦ ὑψηλοτέρου συμπολίτου καὶ οὕτω σχηματίζετε ἕνα θαυμάσιον σῶμα. Ἕπεται τὸ ζάλο τοῦ Ὅλα Μαμά καὶ τὸ χαμόγελο τοῦ κ. Ε. Καπετανάκη. Καὶ ἰδοὺ τὸ ὡραιότερον ἐφηβικὸν σῶμα τῆς Μυτιλήνης.

ΕΔΕΣΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

Ἑβδομὰς 14—21—2—32

Δευτέρα.— Μεσ. Ρόκα. Ἑσπ. Κάρδαμο.

Τρίτη.— Μεσ. Ψωμί. Ἑσπ. Ἐλιές.

Τετάρτη. - Νηστεία.

Πέμπτη.— Μεσ: Τουρσί. Ἑσπ. Ραδίκια.

Παρασκευή. Νηστεία.

Σάββατον.— Κατάλυσις ἐλαίου μὲ λαχανίδες.

Κυριακή.— Ἡ πρώτη τῶν νηστειῶν.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Γενεύη.—Ἡ «ἀπελπισία». Ὀπερέτα Ἰαπωνικὴ εἰς πολλὰς πράξεις.

Ἀθῆναι.— Ἡ «Διάλυσις τῆς Βουλῆς». Τραγωδία ὑπὸ Ἐλ. Βενιζέλου.

Βάσιγκτων.— «Ἀνὰ τὸν Εἰρηνικόν». Περιπετειῶδες παραμύθι γιὰ πολὺ μικρὰ παιδιά.

Ρώμη.— «Ἀμόρε κάντα». Ἀκατάλληλον.

Λ. ΜΑΒΙΛΗ

Η ΛΗΘΗ

Καλότυχοι οἱ νεκροὶ ποὺ λησμονᾶνε
τὴν πεῖνα τῆς ζωῆς. Ὁ ἥλιος σὰ βουτήξει
τὴ βρακοζώνα του ὁ καθεὶς ἂς σφίξη.
Μὴν κλαῖτε τοὺς νεκροὺς ποὺ δὲν πεινᾶνε

Τέτοια ὥραν οἱ νεκροὶ χορτᾶτοι πᾶνε
κι' ἀπὸ τῆς Λησμονιᾶς πίνουν τὴ Βρύση.
Ἐμᾶς ἀπὸ τὴν πεῖνα ἔχει μαβρίσει
τὸ μάτι μας· μὰ αὐτοὶ γλεντοκοπᾶνε.

Καὶ δροσερὸ νερὸ σὰν πιοῦν κυλιοῦνται
σ' ὁλάνθιστα λιβάδια ἀπὸ ἀσφοδῆλι
καὶ σὰ νυστάξουν, πέφτουν καὶ κοιμοῦνται

Ἀμ ἂν δὲν κλαῖμε ἐμεῖς τὸ κάθε δεῖλι,
γυμνοὶ ποὺ εἴμαστε καὶ πεινασμένοι
ποιοὶ θὲς νὰ κλάψουνε; Οἱ πεθαμένοι.

Διὰ τὴν παράφρασιν
Ἰ ΜΠΟΤΣ

Ὁ Λιονταρῆς

Σωστὸς Λιονταρῆς τῆς Ἀπω ἀνατολῆς κατήντησε ἡ Ἰαπωνία. Οἱ κοντοσπιθαμῆτες θὰ περάσουν πάνου ἀπὸ ὅλη τὴ σφαῖρα σὰν ὀδοστρωτῆρας καὶ θὰ τὴν ὑποτάξουνε. Καλὴ ἐπιτυχία. Στὴν ἄσπρη ἀρκοῦδα μόνο ἀφχουνε τὸ νοῦ τους, ποὺ τοὺς δείχνει ἀπὸ προχτὲς τὰ δόντια της.

Πορεῖες πλόες κ.λ.π.

Ὁ κεφαλαιοκρατικὸς πολύπους θὰ θέσει σιγὰ σιγὰ ὅλους τοὺς Ρωμιοὺς σὲ κίνηση. Ὕστερ' ἀπὸ τὶς πορεῖες πείνης γίνονται τώρα καὶ «πλόες διαμαρτυρίας». Καὶ ἔτσι δὲ μένει πλέον ἀχρησιμοποίητον ἄλλο μέσον κινήσεως εἰμὴ μόνον τὸ ἀεροπλάνον.

ΤΟΠΟΙ ΚΑΙ ΛΑΟΙ

Σὲ κάποιο ξενοδοχεῖο τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπάρχει τοιχοκολλημένη ἡ ἑξῆς εἰδοποίησις:

«**Παρακαλοῦνται οἱ πελάται νὰ μὴ δέρουν τοὺς ὑπηρέτας.**»

Σὲ ἄλλο ξενοδοχεῖο στὸ Λονδῖνο ἡ ἀκόλουθος

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πελάτας νὰ ἀσπάζωνται τὰς ὑπηρετρίας εἰς τὴν κλίμακα, διότι ἀφίνουν νὰ πιάτα ποὺ βαστοῦν καὶ σπάνουν.

Καὶ σὲ ξενοδοχεῖο τῶν Ἀθηνῶν ἡ ἑξῆς

Παρακαλοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ τοὺς εὐγενεῖς πελάτας μας νὰ μὴ κατακλίνωνται μὲ τὰ ὑποδήματα.

ΑΦΗΡΗΜΑΔΕΣ

— *Νὰ πᾶς σὲ κηδεία καὶ νὰ πεῖς καὶ τοῦ χρόνου.*

— *Νὰ ξεχάσεις τὴ γυναῖκα σου στὸ θέατρο.*

— *Νὰ στείλεις γράμμα στὸν ἑαυτό σου.*

— *Νὰ δανείσεις χρήματα σὲ φίλο σου.*

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΤΟΥ. «Ἡ φιλοσοφία τοῦ ἐργένη».

Π. ΒΑΛΑΚΗ. «Τὸ γιαοῦρτι ὡς ἐπιστήμη καὶ ὡς τέχνη». Μελέτη.

Χ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ. «Ἡ οὐσία τῆς προικός» (ὑπὸ ἔκδοσιν). Μελέτη.

Θ. ΒΙΤΟΥΛΙΑ (κοινωνιολόγου). «Ἡ νοημοσύνη διὰ τοῦ τηλεσκοπίου». Ἐμβριθεῖς παρατηρήσεις.

ΦΙΛ. ΚΟΥΤΖΟΥΚΗ. «Τὸ τένις ὡς σπόρ καὶ ὡς μέσον». Μελέτη.

ΝΕΛ. ΚΟΥΡΤΖΗ. «Πῶς κατακτῶνται αἱ γυναῖκες». Μὲ πρόλογον Ἐμ. Γούτου. Μυθιστόρημα.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

Γαλλόπουλον Ἀλὰ Τρίβολον

Φαγητὸν ἐκλεκτὸν δι' ὑψηλοὺς προσκεκλημένους. Μεταβαίνετε εἰς τὸ ὀρνιθοτροφεῖον τοῦ κ. Σιφναίου καὶ φροντίζετε νὰ ψωνίσετε ἕνα Γαλλόπουλον χωρὶς νὰ σᾶς δοῦν οἱ φύλακες. Ἐπειδὴ ὑποτίθεται ὅτι ἔχετε καλοὺς τρόπους καὶ ἀπεχθάνεσθε τὰ αἵματα τὸ στριφολαιμιάζετε. Εἶτα τὸ μιδᾶτε ἐν ψυχρῷ. Στὰ πτερά, ἀφοῦ τὰ ἀλατίσετε, προσθέτετε καρότον (κατὰ προτίμησιν τὰ ἔξω φύλλα) καὶ μαϊδανὸν ψιλοκομένον. Κατόπιν τὰ βάζετε νὰ βράσουν ἐπ' ὀλίγον εἰς σιγανὴν φωτιάν.

Ἀφοῦ πάρουν μιὰ βρίση τὰ βγάζετε καὶ τὰ σωρώνετε ἀπὸ ἕνα κόσκινον. Εἰς τὸν ζωμὸν ρίχνετε ὀλίγον θερμαντικὸν σλόανς καὶ προσφέρετε. Ἀκολουθοῦν τὰ πτερὰ γαρνιρισμένα μὲ πατατόφυλλα τηγανιτά. Τὸ γαλλόπουλο τὸ ἀλατίζετε ἐπιμελῶς καὶ τὸ κρατᾶτε διὰ τὸν ἑαυτόν σας.

Τὰ δελτία

Λένε πὼς ἡ Κυβέρνησις μελετᾶ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ περιφήμου ἐκείνου «δελτίου τοῦ ἄρτου». Πρὸς τί; Οἱ περισσότεροι Ἕλληνες πρὸ πολλοῦ χρόνου ἔχουν διακόψει τὰς καθημερινὰς ἐπισκέψεις του εἰς τοὺς φούρνους. Ἐκτὸς ἂν τὰ «δελτία τοῦ ἄρτου» πρόκειται αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ εἶνε ἑβδομαδιαῖα.

Ζητεῖται ἀρχηγὸς

Τὰ ἀγροτικὰ κόμματα τῆς Ἑλλάδος ἑνωθήκανε. Καὶ εἶνε ἕτοιμα νὰ δράσσουν. Μόνο ποὺ τοὺς λείπει ὁ ἀρχηγὸς καὶ οἱ ἀξιωματικοί.

Στοῦ κουφοῦ

Τὸ ἐργατικὸν κέντρον ζητᾶ ἀπ' τὸν περασμένο Νοέμβριο ἀκρόασιν ἀπὸ τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ δὲν τὸ πέτυχε. «Στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα ὅσο θέλεις βρόντα».

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

Ἡ Ἀεροεσπρέσο ξανάρχισε τὰ ἑαοινά της ταξίδια. Τὰ παιδάκια τῆς πόλεώς μας ὑπεδέχθησαν μὲ ἀλαλαγμοὺς χαρᾶς τὸ πρῶτο μηχανικὸ χελιδόνι ποὺ πέρασε, προαγγέλοντας τὴν ἄνοιξιν.

Τ. Τ. Τ. Τ.

Βάρσαν ἐνταῦθα. — Ἡ συνεργασία σας χαριτωμένη. Δημοσιεύονται ὅλα μὲ πολὺ λίγες τροποποιήσεις γιὰ νὰ μὴ θίγωνται πρόσωπα. Εὐχαριστοῦμε. Στέλνετέ μας ταχτικά. Ποιὸ εἶνε τὸ ἀληθινό σας ὄνομα;

Μπότ. -- Ἡ παράφρασις τῆς Λήθης ἀρκετὰ ἐπιτυχής. Δὲν κρατούσατε μονάχα τὸν ἑνδεκασύλλαβο. Μὲ λίγη ἀκόμα προσοχὴ θὰ γινόταν ἄρτιο. Τὸ Ἁγιασσώτικο ὅμως! Ὡς ἰδέα πρώτης τάξεως. Ὡς ἐκτέλεσις ὄχι. Ἡ γλῶσσα του δὲν εἶνε παρθένα καὶ ὁ στίχος κουτσός. Θὰ δοῦμε ἂν μπορεῖ νὰ δημοσιευθεῖ σιαγμένο. Γράψτε μας τὸ ὄνομά σας.

Δ. Λόντον ἐνταῦθα. — Ποῦ εἶνε «ἡ παλιὰ Μυτιλήνη;» Τὸ προηγούμενο ποὺ μᾶς στείλατε, εἶνε πολὺ γουστόζικο, κόκκινο ὅμως. Τὸν «Τρίβολον» δὲν τὸν διαβάζουν μόνο κορίτσια· τὸν διαβάζουν καὶ παντρεμένες. Ἔχετε το ὑπ' ὄψιν σας.

Κοινότητα Πέτρας. -- Τὰ ἕνδεκα φύλλα πρὸς 2 δραχμὲς κάνουν 22. Ὁ λογαριασμὸς εἶνε εὔκολος. Δοιπόν;

Π. Ξ. Καλὸ ταξίδι. Γιὰ νὰ εἶστε ὅμως ἐν τάξει μὲ τὴ διαχείριση τοῦ «Τριβόλου» θὰ ἔπρεπε νὰ τοῦ στείλατε τὸ ἀντίτιμο τῶν 10 φύλλων δηλ. δρχ. 20. Ὥστε;